

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21C/84/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713204354
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2016:8713204354.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad samosudkyňou JUDr. Monikou Šabl'ovou v právnej veci žalobkyne: Z. V., rod. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Š. XX, O. proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., so sídlom Užhorodská 21, Košice, IČO: 47 231 785, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku s príslušenstvom takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Arbitrážneho súdu v Košiciach, so sídlom Alžbetina 41, Košice sp. zn. 2C 2508/2012 zo dňa 19.1.2012.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 133,- eur, ktoré je povinný zaplatiť žalobkyni v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok vo výške 331,50 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 28.3.2013 žiadala, aby súd zrušil rozsudok Arbitrážneho súdu v Košiciach sp. zn. 2C 2508/2012 z 19.1.2012 a zároveň žiadala o priznanie trov konania.

V návrhu uviedla, že predmetným rozhodcovským rozsudkom jej uložené, aby do 5 dní od doručenia rozsudku zaplatila žalobcovi 41,16 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,- eur na účet žalobcu alebo aby v tej istej lehote podala odpor na súde, ktorý rozhodcovský rozsudok vydal. Z poistnej zmluvy č. 4343590125 z 13.9.2007 vyplýva, že ide o spotrebiteľskú zmluvu uzatvorenú medzi žalobkyňou v tomto konaní a žalovaným. Žalobkyňa dňa 17.12.2009 doručila žalovanému žiadosť o zrušenie poistnej zmluvy, na čo reagoval listom zo 17.12.2009, že na základe jej žiadosti došlo 30.1.2010 k zániku poistenia a súčasťou oznámenia bolo aj riadne vyúčtovanie, z ktorého vyplýva, že žalovaný ku dňu zániku poistného evidoval voči žalobkyni preplatok 18,17 eur, ktorý jej mal vyplatiť do 14 dní po zániku poistenia. Pred rozhodcovským súdom si žalovaný uplatnil údajný nárok 41,16 eur titulom „osobitnej pohľadávky“, ktorá zodpovedá nákladom poisťovne vynaloženým na uzavretie poistenia. Žalovaný mal možnosť si túto pohľadávku uplatniť už v čase uzavretia zmluvy o poistení 13.9.2007, prípadne pri riadnom vyúčtovaní 17.12.2009. Nie je zrejmé, aké dodatočné náklady vyčíslil. Administratívne náklady žalovaného nemôžu byť na ťarchu žalobkyni ako spotrebiteľovi. V prípade, žeby takúto sumu vyčíslil už pri uzatváraní poistnej zmluvy, nie je zrejmé, či by ju žalobkyňa bola podpísala. Ďalej uviedla, že nemala možnosť riadne sa vyjadriť v konaní pred rozhodcovským súdom v 5 dňovej lehote. Nemožno očakávať od žalobkyne, aby sa dokázala kvalifikovane brániť, prípadne v tak krátkej lehote zabezpečiť advokáta. Zároveň poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 1/2012 zo dňa 21.3.2012 a v tej súvislosti na to, že rozhodcovská doložka uvedená v časti XV. predložených poistných podmienok, v zmysle ktorých poisťovňa určila na prejednanie všetkých sporov arbitrážny súd, je dojednaná v rozpore so zákonom a považuje sa za neprijateľnú. Žalobkyni bolo odňaté

právo konať pred súdom, keď Arbitrážny súd v Košiciach nevykonal žiadne dokazovanie, nepredvolal žalobkyňu ako účastníka konania, ani jej neoznámil termín rozhodovania a neumožnil jej tak riadne si obhájiť svoje práva.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil, poukázal na to, že napadnutý rozsudok Arbitrážneho súdu v Košiciach bol vydaný v súlade so Zákonom o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov. Podaná žaloba neodkazuje na konkrétne v Zákone o rozhodcovskom konaní uvedené dôvody a je z tohto pohľadu neúplná a absentujú v nej zákonné náležitosti (§ 40 ods. 1 písm. a) až j) zák. č. 244/2002 Z. z.). V riadne a včas podanej žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku (poukazujúc na § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z.) musí navrhovateľ uviesť aj dôvody, pre ktoré sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku. Dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku má byť skutočnosť, že podľa § 40 ods. 1 písm. c) jeden z účastníkov popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská doložka bola uzavretá v rámci poisťnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi tohto konania 13.9.2007. Súčasťou sú všeobecné poisťné podmienky (ďalej len „VPP“) osobne a vlastnoručne podpísané žalobkyňou. Na konci tlačiva VPP, oddelene od ostatného textu VPP, sa nachádzajú tzv. osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. 4343590125, pričom text odseku 2 týchto dojednaní majú chápať zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku a pod týmto textom je opätovne miesto na osobitný podpis vyjadrujúci súhlas s rozhodcovskou doložkou, takže táto mala byť dojednaná v rámci osobitných zmluvných dojednaní, ktoré obsahujú len dva body. Žalobkyňa mohla a nemusela osobitne podpísať rozhodcovskú doložku uvedenú v osobitných zmluvných dojednaniach. Keby ju nepodpísala, nemalo by to žiaden vplyv na zvyšok VPP, a teda na poisťný vzťah. Žalovaný má za to, že rozhodcovská doložka bola dojednaná individuálne a nemôže ísť preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku, aj v prípade ak zakladala nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo však nie je daný prípad. Žalobkyňa súhlasila so znením rozhodcovskej doložky, a teda aj keby rozhodcovská doložka založila nerovnováhu v právach a povinnostiach, nebol by súd oprávnený ju skúmať v súlade s ust. § 53. ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon použitie rozhodcovskej zmluvy v spotrebiteľských zmluvách nezakazuje. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je iba taká rozhodcovská doložka, ktorá spôsobuje hrubý nepomer v neprospech spotrebiteľa, ak nebola súčasne individuálne dojednaná. Práva a povinnosti účastníkov rozhodcovského konania v danom prípade sú upravené v rokovacom poriadku, pričom tento neobsahuje žiadne zvýhodnenia žalovaného voči žalobkyňi, a tak k žiadnej nerovnosti v neprospech spotrebiteľa v konaní pred arbitrážnym súdom nedošlo.

Právny zástupca žalovaného sa ďalej vyjadril k tvrdeniam žalobkyne ohľadom 5 dňovej lehoty na podanie odporu voči rozhodcovskému rozsudku ako aj ku konaniu pred rozhodcovským súdom a k pohľadávke, ktorá bola uplatnená v rámci konania pred rozhodcovským súdom, ako aj k oslobodeniu žalobkyne od súdnych poplatkov, kedy podľa ich názoru tým, že nezaplatila súdny poplatok za návrh na začatie konania, bolo zákonnou povinnosťou súdu zastaviť konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Na pojednávaní žalobkyňa na podanom návrhu trvala, uviedla, že ide o spotrebiteľskú vec, pričom na detaily týkajúce sa uzatvárania poisťnej zmluvy si už nepamätala, ale žalovaný v tomto konaní od nej žiada zaplatiť sumu 41,16 eur a trovy rozhodcovského konania 276,- eur, pričom nie je zjavné o aký nárok ide. Tento poplatok si mali uplatniť na začiatku pri uzavretí zmluvy alebo v čase keď zmluva končila. Pri zániku zmluvy bol voči nej evidovaný preplatok vo výške 18,71 eur, ktorý žalovaný poukázal na jej účet. Tento poplatok pokladá za neurčitý, nevie ani kedy vznikol, ani za akých podmienok. Zmluvu uzatvárala s obchodnou zástupkyňou, ktorej priezvisko si už nepamätá, spísali zmluvu, ukázala jej obchodné podmienky a povedala jej, že keď chce uzatvoriť zmluvu, musí podpísať všetky kolónky, ktoré jej ukáže. V tom čase nevedela, čo je to rozhodcovská doložka a ani žiadna rozhodcovská doložka jej spomínaná nebola. Potvrdila, že na všetkých predložených dokladoch zo strany právneho zástupcu žalovaného sa nachádzajú jej podpisy, pričom trvala na tom, že obchodná zástupkyňa jej povedala, že musí podpísať všetko, kde jej prstom ukáže, pre to, aby došlo k uzavretiu poisťnej zmluvy. Pri uzatváraní poisťnej zmluvy nátlak zo strany obchodnej zástupkyne nepociťovala a ani nebola v nejakej časovej tiesni. Žalovaný ju na úhradu dlhu, ktorý bol uplatňovaný v rozhodcovskom konaní, po skončení poisťnej zmluvy, nevyzýval, dozvedela sa o tom až 6.3.2013, keď obdržala v jednej obálke rozsudok rozhodcovského súdu, návrh na začatie konania z 2.1.2012, upovedomenie o začatí rozhodcovského súdu z 9.1.2012. Odpor voči rozhodcovskému rozsudku nepodala, chceli od nej ďalší poplatok 72,- eur, a preto sa rozhodla podať v 30 dňovej lehote žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Pri podpisovaní poisťnej zmluvy ju žalovaný pripravil o právo zvoliť si, či vec bude prejednaná pred súdom alebo pred rozhodcom, čo

považuje za nekalú praxu odporujúcu dobrým mravom. Poukázala, že v obdobnej veci bol vydaný rozsudkom Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 4C/139/2014 zo dňa 3.12.2014.

Právny zástupca žalovaného v konaní pred súdom uviedol, že podstatnou náležitosťou v zmysle zákona pri žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku musí byť vymedzenie zákonného dôvodu, pre ktorý sa žiada zrušenie tohto rozsudku. Z textu podanej žaloby nevyplýva, z akého zákonného dôvodu žiada žalobkyňa zrušiť rozsudok rozhodcovského súdu. Žalobu pravdepodobne podala z dôvodu, že je od nej žiadané zaplataenie 41,16 eur a trov konania a nevie o aký nárok ide, a teda popiera existenciu tejto pohľadávky, a to má vnímať ako dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Takáto skutočnosť však nepatrí medzi dôvody, pre ktoré podľa § 40 ods. 1 Zák. o rozhodcovskom konaní bolo možné podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. V konkrétnom prípade rozhodcovská doložka so všetkými podstatnými náležitosťami bola dohodnutá v osobitných zmluvných dojednaniach, čo predstavuje osobitný právny úkon opatrený podpismi, a teda prejavom vôle oboch strán a tieto osobitné zmluvné dojednania neboli súčasťou poisťnej zmluvy a ani podmienkou jej uzavretia. A neboli súčasťou všeobecných poisťných podmienok. Jedná sa o individuálne dojednanú rozhodcovskú doložku, a preto nemôže táto byť považovaná za neprijateľnú, a teda neplatnú podmienku. Poukázal pri tom na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora vo veci sp. zn. C/342/13. Žalobkyňa vo vzťahu k rozhodcovskej doložke neuviedla a ani nepreukázala, v čom konkrétne táto ako celok spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v jej neprospech, najmä, ak celé rozhodcovské konanie prebehlo pred Stálym arbitrážnym súdom, kde rozhodoval rozhodca určený podľa pravidiel tohto súdu, na čo nemal žalovaný žiaden dosah. V konaní navrhol vypočítať svedkyňu Moniku Turňanskú, ktorá bola sprostredkovateľkou a uzatvorila poisťnú zmluvu so žalobkyňou.

Dňa 18.6.2015 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že novelizáciou Exekučného poriadku, a to s poukazom na ust. § 243d, rozhodcovský rozsudok sp. zn. 2C/2508/2012, o ktorého zrušenie v tomto konaní sa usiluje žalobkyňa, spĺňa kumulatívne predpoklady obsiahnuté v tejto právnej norme, a teda, že ide o rozhodcovské rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu vydaného pred 1.1.2015 a exekučné konanie na jeho základe ani do troch mesiacov platnosti a účinnosti hore uvedenej novely Exekučného poriadku nebolo zo strany žalovaného iniciované. Rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať. Právne postavenie účastníkov sa obnovilo do stavu pred vydaním rozhodcovského rozsudku, žalobkyňa teda nie je viazaná povinnosťou, ktorá bola založená rozhodcovským rozsudkom a žalovaný nemôže uplatňovať nárok rozhodcovským rozsudkom mu priznaný. Obe strany sú tak bez právneho záujmu na výsledku konania. Preto žiadal, aby žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola zamietnutá. Zo strany súdu by prípadné rozhodnutie predstavovalo len akademické rozhodovanie a činnosť justičných orgánov by tým strácala akýkoľvek zmysel.

K predmetnému vyjadreniu súdu doručila žalobkyňa písomné vyjadrenie 30.11.2015, kde sa nestotožnila so záverom tvrdeným žalovaným, že obe strany sporu stratili právny záujem na meritórnom rozhodnutí v predmetnej veci. Rozhodcovský rozsudok o zrušení ktorého sa koná, novelizáciou Exekučného poriadku stratil záväznosť, nedošlo k jeho zrušeniu takým spôsobom a s takými následkami, ako to upravuje a predpokladá zák. č. 244/2002 Z. z. a zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a nemožno hovoriť o strate právneho záujmu na rozhodnutí vo veci ani na strane žalobkyne, ani na strane žalovaného. Rozhodnutie o zrušení rozhodcovského rozsudku nie je konečným rozhodnutím súdu, a taktiež nezáväznosť rozhodcovského rozsudku nie je jediný cieľ žalobkyne v tomto konaní. Podaním tejto žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku chcela žalobkyňa iniciovať, aby bolo rozhodnuté o tom, či žalobkyňa má voči žalovanému záväzok alebo nie. Túto otázku ust. § 243d nijako nevyriešilo a neodstránilo neistotu v právnom vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným. Aktuálna nezáväznosť predmetného rozhodcovského rozsudku nie je len následkom novelizácie Exekučného poriadku, ale je následkom toho, že sa žalobkyňa ako spotrebiteľ bránila nútenému vykonaniu nultného rozhodnutia na všeobecnom súde podaním žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Na strane žalobkyne je právny záujem na prejednaní a rozhodnutí daný, aby všeobecný súd vyriešil spornú otázku o tom, či je žalovanému zaviazaná na nejaké plnenie alebo a aby si žalovaný znova neuplatnil svoj nárok na rozhodcovskom súde, keďže bez konečného rozhodnutia by bola rozhodcovská doložka naďalej platnou a aby súd rozhodol o tom, či si svoje právo chránila dôvodne a v takom prípade jej bola priznaná náhrada trov konania. Aj žalovaný má právny záujem na prejednanom prípade, keďže tvrdí, že má pohľadávku voči žalobkyňi, ktorú si uplatnil na rozhodcovskom súde a zamietnutím žaloby by stratil

možnosť domôcť sa splnenia svojej pohľadávky. Naopak, ak by bola pohľadávka oprávnená, bola by žalovanému v konaní nasledujúcom po zrušení rozhodcovského rozsudku priznaná. Poukázala na to, že je prioritne potrebné uplatniť výklad podľa zmyslu a účelu zákona (poukazujú na Nález ÚS SR z 23.5.2013 č. k. IV.ÚS 71/2013-36) Prijatie zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, z ktorého vzišla aj novela Exekučného poriadku, malo v prvom rade za cieľ predísť takému postupu dodávateľom, ako bol uplatnený v prejednávanej veci, a teda pri ktorom dodávateľ získava vykonateľný exekučný titul na neexistujúcu pohľadávku prostredníctvom ním vybraného alebo dokonca vlastného rozhodcovského súdu a mimo kontroly štátu a princípov ochrany spotrebiteľa.

Právny zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení doručenom súdu 27.1.2016 zotrval na tom, že žalovaný nepodal návrh na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku, ktorý žalobkyňa žiada zrušiť v tomto konaní a v súlade s ust. § 243d Exekučného poriadku stratil predmetný rozhodcovský rozsudok záväznosť. Bez záväznosti neexistuje rozhodcovský rozsudok spôsobilý súdneho prieskumu či zrušenia a neexistuje ani predmet tohto konania. Súd je v tomto prípade povinný žalobu zamietnuť, ak žalobkyňa nevezme návrh späť, pričom žalovaný so späťvzatím návrhu súhlasí. Na týchto skutočnostiach nič nemení ani ust. § 372w O.s.p., nakoľko toto ustanovenie sa týka len zásady perpetuatio fori v tých prípadoch, kde nedošlo ku splneniu predpokladov uvedených v § 243d Exekučného poriadku, nakoľko nie každý rozhodcovský rozsudok stratil k 31.3.2015 svoju záväznosť. Záväznosť nestratili rozhodcovské rozsudky, ktoré neboli vydané v spotrebiteľských veciach, alebo v ktorých bol podaný návrh na exekúciu. V tomto prípade návrh na exekúciu podaný nebol a rozhodcovský rozsudok bol vydaný v spotrebiteľskej veci, preto stratil záväznosť.

Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalovaného, výsluchom žalobkyne, písomnými vyjadreniami žalovaného a vyjadreniami žalobkyne a oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to poisťovnou zmluvou z 13.9.2007, všeobecnými poisťovacími podmienkami, oznámením o zániku poistenia, obsahom spisu Arbitrážneho súdu Košice vo veci sp. zn. 2C/2508/2012 (na č.l. 21-61 spisu), a to najmä rozhodcovským rozsudkom z 19.1.2012, návrhom na začatie konania o zaplatenie 41,16 eur doručeného žalovaným Arbitrážnemu súdu Košice, upovedomením o začatí konania pred rozhodcovským súdom, záznamom o požiadavkách a potrebách klienta k poisťovnej zmluve, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

Prvá Česko-Slovenská poisťovňa Rapid, a.s. uzatvorila so žalobkyňou poisťovnú zmluvu č. 4343590125, a to dňa 13.9.2007. Na základe žiadosti žalobkyne poisťovná zmluva zanikla ku dňu 30.1.2010. Oznámením o zániku poistenia zo 17.12.2009 o tejto skutočnosti informoval žalovaný žalobkyňu. Zároveň uviedol, že zostatok 18,17 eur (t. j. odkúpna hodnota jej bude vyplatená do 14 dní po zániku poistenia).

Dňa 13.9.2007 bol so žalobkyňou spísaný aj záznam o požiadavkách a potrebách klienta k poisťovnej zmluve č. 4343590125, z ktorého obsahu je zrejmé, že jeho súčasťou boli potreby a požiadavky žalobkyne na krytie rizika, ktoré sa týkalo poistenia. Frekvencia platenia poisťovného, požadovaná maximálna výška poisťovného a odporúčanie sprostredkovateľa poistenia pre žalobkyňu ako klienta najvhodnejšieho produktu. Žalobkyňa bol odporúčaný produkt EuroKapitálPlus s celkovou výškou poisťovného 4.948,- Sk ročne. Žalobkyňa ako klient sa vyjadrila, že súhlasí s navrhovaným produktom, žiadne ustanovenia, čo sa týka uzavretia rozhodcovskej doložky sa v tomto zázname o požiadavkách a potrebách klienta nenachádzajú.

Následne si žalovaný návrhom na začatie konania o zaplatenie 41,16 eur a návrhom na splátkový kalendár zo dňa 2.1.2012 podaným na Arbitrážny súd Košice, uplatnil osobitnú pohľadávku vo výške 41,16 eur, ktorá mala predstavovať náklady žalovaného vynaložené na uzavretie poisťovnej zmluvy odkazujúc na časť XVII. odsek 7a) VPP, ktorá suma mala zodpovedať výške odmeny za sprostredkovanie poisťovnej zmluvy.

Arbitrážny súd v Košiciach pod sp. zn. 2C 2508/2012 rozhodol dňa 19.1.2012 o povinnosti žalobkyne zaplatiť sumu 41,16 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,- eur, a to v lehote 5 dní, prípadne v tej istej lehote podať odpor na súde, ktorý rozhodcovský rozsudok vydal. Rozhodcovský rozsudok sp. zn. 2C 2508/2012 zo dňa 19.1.2012 bol doručený žalobkyne do vlastných rúk dňa 6.3.2013 spolu s návrhom na začatie rozhodcovského konania, ako aj upovedomením o začatí rozhodcovského konania. Uvedené je možné zistiť z kópie doručky, ktorá je súčasťou spisu Arbitrážneho súdu Košice (viď č.l. 60 spisu).

Rozhodcovský súd svoju príslušnosť odvodzoval na základe rozhodcovskej doložky uvedenej v časti XV. VPP, ktorá vyžaduje od žalobcu, aby všetky spory so žalovanou riešil výlučne v rozhodcovskom konaní a s poukazom na osobitné zmluvné dojednania č. 1/2007 k poistnej zmluve, ktoré dojednania tvoria súčasť VPP, kde je konštatované, že poisťník (poistený) a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojim podpisom samostatne svoju vôľu, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto VPP a toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku.

V časti XV. VPP s názvom „Rozhodcovské konanie“ pod bodom 1 až 8 sa nachádza úprava riešenia vzájomných sporov a sporných nárokov z poistenia medzi poisťovňou a poisťníkom.

Z časti XVII. bod 7a) VPP vyplýva, že s uzavretím poistnej zmluvy pri jej vzniku spojený osobitný provízny náklad v podobe úhrady odmeny za sprostredkovanie poistnej zmluvy medzi poisťovňou a poisťníkom, ktorý uhrádza poisťovňa. Podpisom poistnej zmluvy vzniká poisťovní osobitná pohľadávka voči poisťníkovi vo výške vyplatenej províznej odmeny za sprostredkovanie príslušnej poistnej zmluvy, ktorá sa vysporiada pri ukončení poistného vzťahu zápočtom voči odkúpnej hodnote, ak je vytvorená, alebo poistnému plneniu. Ak odkúpna hodnota pri ukončení poistného vzťahu vytvorená nebola, pohľadávka sa stáva splatnou dňom ukončenia poistného vzťahu a poisťovňa je oprávnená voči poisťníkovi ju uplatniť podľa zásad dohodnutých v týchto VPP pred rozhodcovským súdom.

O tomto práve žalovaného, ktoré vyplýva z vyššie uvedeného citovaného bodu VPP rozhodoval voči žalobkyni práve Arbitrážny súd Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 2C 2508/2012.

Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. účinného k 13.9.2007 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. účinného k 13.9.2007 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. účinného k 13.9.2007 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. účinného k 13.9.2007 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 2 Obč. zák. účinného k 13.9.2007 ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods. 3 Obč. zák. účinného k 13.9.2007 za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Podľa § 53 ods. 4 Obč. zák. účinného k 13.9.2007 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 v znení platnom do 31.12.2014 účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 v znení platnom do 31.12.2014 ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 v znení platnom do 31.12.2014 žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 41 ods. 2 zák. č. 244/2002 v znení platnom do 31.12.2014 žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu podľa § 40 písm. h) možno podať v lehote 30 dní odo dňa, keď sa účastník rozhodcovského konania ktorý podáva žalobu, dozvedel o dôvode obnovy konania, alebo odo dňa, keď ho mohol po prvýkrát uplatniť, najneskôr však do troch rokov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 244/2002 v znení platnom do 31.12.2014 ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 43 ods. 2 zák. č. 244/2002 v znení platnom do 31.12.2014 ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti. Rozhodcovia zúčastnení na zrušenom rozhodcovskom rozsudku sú z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčení. Ak sa účastníci konania nedohodnú inak, budú noví rozhodcovia ustanovení podľa § 8.

Poistná zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi účastníkmi konania je zmluvou spotrebiteľskou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako poisťovateľ konal v rámci predmetu

svojej činnosti, čo je zistiteľné z výpisu z Obchodného registra a žalobkyňa je spotrebiteľom, keďže uzatvárala zmluvu ako fyzická osoba. Z predloženej poisťnej zmluvy, z rozhodnutia rozhodcovského súdu a ani z vyjadrenia účastníkov nebolo preukázané, aby žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľské zmluvy sú charakteristické tým, že sa jedná o zmluvy uzatvárané opakovane, s veľkým počtom zákazníkov. Často sú tieto zmluvy súpravené na vopred predtlačeníých tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Rovnako v tomto prípade poisťná zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačeníom tlačive, kedy žalobkyňa pri podpise poisťnej zmluvy vystupovala ako spotrebiteľka.

Podanou žalobou sa žalobkyňa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, pričom takýto návrh na okresný súd bol podaný v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote (rozhodcovský rozsudok jej bol doručený 6.3.2013 a dňa 28.3.2013 bola podaná žaloba na Okresnom súde v Poprade), tak ako to vyžaduje ust. § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z..

Podľa článku 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Článok 3 ods. 3 cit. smernice, príloha, obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé. Podľa vnútroštátneho práva zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa v zmysle § 54 ods. 1 veta prvá Obč. zák. nemôžu odchyliť v neprospech spotrebiteľa od ustanovení Obč. zák. o spotrebiteľských zmluvách. Podľa § 53 ods. 1 veta Obč. zák. taktiež nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu u právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku je poskytnúť spotrebiteľom Slovenskej republiky ako členského štátu minimálne taký štandard ochrany, aký stanovuje smernica č. 93/13/EHS. Rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol, je formulovaná vo VPP konkr. v článku XV. ako súčasť textu, ktorý je písaný menšími písmenami splyvajúci s ostatnými zmluvnými podmienkami uvedenými vo VPP. Vzájomné spory a sporné nároky poistenia majú byť rozhodované v rozhodcovskom konaní. Tým je znemožnené poistenému ako spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a jednoznačne ho núti, v prípade sporu alebo sporných nárokov, podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu a tým je znemožnené brániť mu svoje práva pred všeobecným súdom. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6ECdo/126/2013 z 11.6.2014 k tejto rozhodcovskej doložke obsiahnutej vo VPP v časti XV. vyjadril jednoznačný záver, že táto rozhodcovská doložka bola uzavretá už podpisom poisťnej zmluvy, keďže sa v nej výslovne uvádzalo, že VPP sú súčasťou poisťnej zmluvy. Takáto rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná. Na tomto fakte nič nemení skutočnosť, že v deň podpisu zmluvy podpísali zmluvné strany (ako pokračovanie predtlačeníého formulára poisťných podmienok) aj osobitné zmluvné dojednania odkazujúce na tú istú rozhodcovskú doložku, teda doložku uvedenú v poisťných podmienkach. Súd konštatuje, že ani v tejto prejednávanej veci z listín predložených účastníkmi nevyplýva, aby žalobkyňa ako spotrebiteľ mohla v čase uzatvorenia poisťnej zmluvy odmietnuť rozhodcovskú doložku bez toho, aby tým bola právne dotknutá ostatná časť poisťnej zmluvy. Žalobkyňa nemala možnosť v čase uzavretia poisťnej zmluvy zmeniť obsah zmluvy, preto rozhodcovskú doložku, ktorá tvorí súčasť VPP, nie je možné považovať za individuálne dojednanú. Žalovaným formulovaná rozhodcovská doložka v časti XV. VPP znemožňovala žalobkyni brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Rozhodcovskou doložkou došlo k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne. V tejto súvislosti súd poukazuje na prílohu smernice Rady č. 93/13/EHS uvedenú pod písmenom q) bodu 1, v zmysle ktorého neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá bráni spotrebiteľovi v uplatňovaní práva podať žalobu alebo akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžaduje od spotrebiteľa, aby riešil spory výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzuje prístup k dôkazom alebo ukladá mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa zmluvný vzťah riadi, malo spočívať inej zmluvnej strane. Je teda neprijateľné, aby rozhodcovské konanie bolo dojednané ako výlučný prostriedok na riešenie sporov akejkoľvek spotrebiteľskej zmluvy.

Zmluvná podmienka, ktorou dodávateľ vopred stanoveným obsahom rozhodcovskej doložky uložil, že všetky spory so spotrebiteľskej zmluvy budú riešené ním zvoleným rozhodcom, je podľa názoru

súdu v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu so štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, a preto súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že táto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom a je absolútne neplatná. Otázkou rozhodcovských doložiek žalovanej spoločnosti sa zaoberal aj Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach, ktoré v tomto rozsudku súd už aj vyššie spomenul, ako aj v ďalších napr. sp. zn. 5Cdo/61/2012, 3Cdo/1/2012 alebo 6Cdo/13/2013. Možno konštatovať, že NS SR sa stotožnil s argumentáciou prvostupňových aj odvolacích súdov, že rozhodcovská doložka v danom prípade nebola spotrebiteľom osobitne dojednaná, čo vyplýva aj z jej zaradenia do VPP. Dojednaná rozhodcovská doložka spôsobovala nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne, keďže ju nútila k rozhodcovskému konaniu, avšak rozhodcovský súd mohol vybrať len žalovaný a žalobkyňa nemala žiadnu možnosť ovplyvniť výber prípadného rozhodcovského súdu.

V rozhodnutí Ústavného súdu ČR sp. zn. 2ÚS 2164/2010 zo dňa 1.11.2011 je uvedené, že z ústavnoprávneho hľadiska je možné dojednanie v podobe rozhodcovskej doložky pripustiť aj pre spotrebiteľské zmluvy iba za predpokladu, že podmienky ustanovenia rozhodcu a dohodnuté podmienky procesného charakteru budú účastníkom konania garantovať rovnaké zaobchádzanie, čo vo vzťahu spotrebiteľ - podnikateľ znamená zvýšenú ochranu slabšej strany, t. j. spotrebiteľa, pričom dohodnuté procesné pravidlá budú garantovať spravodlivý proces - ústnosť, priamosť konania, odvolaciu inštanciu, absenciu iných prekážok pri uplatňovaní spotrebiteľovho práva.

Žalobkyňa namietala aj podmienky rozhodcovského konania v zmysle rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu, ktorý prejednával návrh žalovaného. Napriek skutočnosti, že rokovací poriadok v § 16 umožňuje žalovanému právo na odpoveď na žalobu s výnimkou tzv. skráteného konania, a teda pokiaľ je predmetom sporu peňažná pohľadávka nepresahujúca 66.500,- eur, ktorej dôvodnosť vyplýva z doložených listín alebo peňažná pohľadávka so zmenky, kedy sa vlastne spotrebiteľ o začatí rozhodcovského konania dozvie až dorúčením rozhodcovského rozsudku, pričom lehota na podanie odporu resp. námietok je 5 dní, čo sa súdu zdá ako neprimerane krátka lehota oproti 15 dňovej lehote priznanej žalovanému podľa O.s.p.. Odpor v rámci rozhodcovského konania sa berie v úvahu iba za podmienky zaplatenia požadovaného poplatku. Rokovací poriadok umožňuje spotrebiteľovi v prípade nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy požiadať o ústne pojednávanie vo veci, avšak vzhľadom na hranicu tzv. skráteného konania je aplikácia uvedeného ustanovenia rokovacieho poriadku v podstate vylúčená. Požiadavka ústneho pojednania podlieha poplatkovej povinnosti. Rozhodcovské konanie tak v rámci spotrebiteľského sporu nezaručuje porovnateľné procesné práva so súdnym konaním a opäť vychádza v neprospech spotrebiteľa ako slabšej procesnej strany.

Žalobkyňa v článku IV. žaloby poukazovala aj na to, že v prípade, žeby sumu, ktorá má predstavovať administratívne náklady vyčíslil žalovaný už pri uzatváraní poisťnej zmluvy, je možné, žeby ju žalobkyňa nebola podpísala. Vytykala žalovanému, že nepostupoval pri uzatváraní poisťných zmlúv s odbornou starostlivosťou, keď v jeho záujem malo byť, aby v čase uzatvárania poisťných zmlúv zohľadnil všetky svoje náklady. Nie je spravodlivé po žalobkyni požadovať sumu, ktorá údajne zodpovedá nákladom žalovaného na uzavretie poistenia. V návrhu, ktorý bol podaný na rozhodcovskom súdu ani presne nešpecifikoval, aké náklady dodatočne vyčíslil.

Podľa § 243d ods. 1 zák. č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4e ad) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Pokiaľ ide o rozhodcovské rozsudky v spotrebiteľských veciach, ktoré boli vydané do 31.12.2014, na ich podklade možno začať exekučné konanie len do troch mesiacov od účinnosti zákona, pričom uplynutie tejto lehoty bráni následnej vymáhateľnosti (nemožnosť udelenia poverenia na vykonanie exekúcie) a spôsobuje zánik materiálnej stránky právoplatnosti, ktorou je záväznosť rozhodnutia medzi sporovými stranami. Z uvedeného je zrejmé, že do 31.3.2015 bude súd preskúmať rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľských veciach podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2014.

V uznesení NS SR sp. zn. 6Cdo 335/2012 zo dňa 14.11.2012 sa konštatuje okrem iného, že „rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku v zmysle jeho nezáväznosti“. Otázkou ostáva, či takáto ničotnosť rozhodcovského rozsudku môže byť deklarovaná mimo osobitného konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 a nasl. Zákona o rozhodcovskom konaní v znení do 31.12.2014.

V článku s názvom „1. január 2015 - medzník v preskúvaní rozhodcovských rozsudkov v spotrebiteľských veciach v exekučnom konaní“ uverejnenom v č. 5/2015 bulletinu Slovenskej advokácie je v závere konštatované, že z Exekučného poriadku sa stáva právna norma, ktorá je pod turbulenciou neustálych zmien absolútne neprehľadná. Autori článku nepovažujú za správne, aby bez zrušenia konkrétneho rozhodnutia dochádzalo k strate procesných účinkov, a to bez relevantného súdneho rozhodnutia, len v dôsledku vymedzenia inou procesnou normou.

S uvedeným konštatovaním súd môže len súhlasiť a pokiaľ právny zástupca žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení žiadal, aby súd žalobu zamietol ako bezdôvodnú aj z toho dôvodu, že neexistuje rozhodcovský rozsudok spôsobilý súdneho prieskumu či zrušenia a neexistuje ani predmet tohto konania, s týmto názorom sa súd nestotožnil. Je pravdou, že návrh na vykonanie exekúcie na základe predmetného rozhodcovského rozsudku nebol podaný a súd v rámci svojej činnosti uvedenú okolnosť aj zistil, a teda že voči žalobkyni nebol na Okresnom súde v Poprade podaný návrh na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku, avšak možno súhlasiť s tvrdením žalobkyne, že je potrebné uplatniť najmä výklad podľa zmyslu a účelu zákona, kedy prijatím zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, s prijatím ktorého súvisí aj novela Exekučného poriadku, má za cieľ predísť takému postupu dodávateľa, pri ktorom tento získa vykonateľný exekučný titul na pohľadávku prostredníctvom ním vybraného alebo dokonca vlastného rozhodcovského súdu mimo kontroly štátu a princípu ochrany spotrebiteľa.

Súd bral zreteľ aj na ustanovenie § 243d ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z., ktoré ustanovenie je prechodným ustanovením k právnym úpravám účinným od 1.1.2015. Ide o prelomenie materiálnej, nie formálnej právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský rozsudok sa zo zákona nezrušil, teda v dôsledku zmeny právnej úpravy nedošlo k zániku možnosti žalobkyne sa domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku.

Na základe uvedeného súd rozhodcovský rozsudok zrušil. Nakoľko rozhodcovský rozsudok bol zrušený podľa ust. § 40 ods. 1 písm. c) zák. č. 244/2002 Z. z. bude súd pokračovať v konaní vo veci zaplata peňažnej sumy 41,16 eur, a to po právoplatnosti rozhodnutia o zrušení rozhodcovského rozsudku.

V predmetnom konaní žalovaný navrhol vypočúť svedkyňu Moniku Turňanskú, ktorá uzatvárala túto poisťovnú zmluvu so žalobkyňou, bola sprostredkovateľkou. Táto v konaní však vypočutá nebola. Podľa názoru súdu jej výsluch v danom štádiu konania nebol potrebný.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, keď žalobkyňa ako plne úspešný účastník má voči žalovanému nárok na ich náhradu. Trovy konania úspešnej žalobkyne pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 133,- eur, ktoré vyčísli právny zástupca v žalobnom návrhu, keď si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci, a to prevzatie právneho zastúpenia, podanie návrhu na súd á 58,69 eur, k tomu si právny zástupca žalobcu uplatnil 2 x režijný paušál á 7,81 eur za úkony vykonané v roku 2013. Z dôvodu, že náhrada trov právneho zastúpenia bola vyčíslená v súlade s ustanoveniami Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v správnej výške, bola žalobkyni priznaná náhrada trov právneho zastúpenia v ňou požadovanej výške.

Žalobkyňa bola v konaní osobne oslobodená od platenia súdneho poplatku v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. z) Zákona o súdnych poplatkoch. Poplatková povinnosť v súlade s § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch prešla na neúspešného žalovaného, a preto súd žalovaného zaviazal zaplatiť súdny

poplatok vo výške 331,50 eur v zmysle Sadzobníka súdnych poplatkov, a to podľa položky 3 písm. c). V predmetnej veci ide o spor, ktorý má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Žaloba bola podaná žalobkyňou ako spotrebiteľom a z uvedeného dôvodu je žalobkyňa oslobodená od platenia súdnych poplatkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) Občianskeho súdneho poriadku uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.